

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Lacrimæ Orbis Universi, Post Primam Protoparentum
nostrorum E Paradiso Exulum culpam, exortæ, In
Universim Genus Humanum, traduce reatu propagatæ,
Ruptis animorum abyssis, Laxatis cordium fontibus, ...**

Schmucker, Mathias

Glacii, Anno 1689

S. Ambrosius Ep. de Apologia David. lib. 1. cap. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38152

sed non inducit nisi via pœnitentiæ, non admittit nisi
 porta crucis! qui hac viâ, & per hanc portam venit
 ad gaudia, securus venit, & certus habitationis æter-
 næ, non excludetur illinc amplius: nemo illic lædi po-
 test aut lædere. O Posterî **ÆTERNITATEM**
COGITATE, brevî immortales futuri, aut inter
 damnatos, aut inter beatos. Hæc ad **POSTEROS**
 monita sunt Adami, qui

*Quam meruit pœnam solus digessit in
 omnes.*

R E X D A V I D P O E N I T E N S ,

Typus Monarcharum, Regum, & Princi-
 pum delinquentium, & crimina
 deflentium.

*S. Ambrosius Ep. de Apologia David. lib.
 1. cap. 2.*

Nusquisque nostrum per singulas horas, quàm
 multa delinquit, nec tamen unusquisque de
 plebe peccatum suum confitendum putat. Il-
 rex tantus, ac potens, ne exiguo quidem momen-
 tane manere penes se delicti passus est conscientiam: sed
 maturâ confessione, atque immenso dolore reddi-
 peccatum suum Domino. Quem mihi nunc fa-
 cile

cilè reperias hortoratum ac divitem , qui si arguerit , c
 alicujus culpæ reus , non molestè ferat ? At ille re
 clarus imperio , tot divinis probatus oraculis , c
 privato homine corriperetur , quòd graviter delin
 fet , non indignatus infremuit , sed confessus in
 muit culpæ dolore. Denique Dominum dolor in
 movit affectûs , ut Nathan diceret : Quoniam pœnit
 te : & Dominus abstulit peccatum tuum. Matur
 itaque veniæ , profundam Regis fuisse pœnitentiam
 declaravit , quæ tanti erroris offensam traduxerit. Al
 homines , cùm á sacerdotibus corripiuntur , peccat
 suum ingravant , dum negare cupiunt , aut defendit
 ibique eorum lapsus est major , ubi speratur correctio.
 Sancti autem Domini , qui consummare pium certam
 gestiunt , & currere cursum salutis , sicubi forte ut
 mines corruerint , naturæ magis fragilitate , quàm pec
 candi libidine , acriores ad currendum resurgunt , pe
 doris stimulo majora reparantes certamina : ut non lo
 lum nullum attulisse æstimeretur lapsus impedimentum
 sed etiam velocitatis incentiva cumulasse. Peccavit Da
 vid , quod solent Reges : sed pœnitentiam gessit. Rex
 ingemuit , quod non solent Reges. Confessus est culpam
 , obsecravit indulgentiam , humi stratus deploravit
 vit ærumnam , jejunavit , oravit , confessionis sue testi
 monium in perpetua sæcula vulgato dolore transmisit.
 Quod erubescunt facere privati , Rex non erubuit con
 fiteri. Qui tenentur legibus , audent suum negare pec
 catum , dedignantur rogare indulgentiam , quam pet
 bat , qui nullis legibus tenebatur humanis. Quod pet

si arguerit, conditionis est, quod supplicavit, correctionis.
 et ille reus capitis communis, sed specialis confessio. Culpam ita-
 bilis, cui incidisse naturæ est; diluisse virtutis.

1.

Oculi! quo me oculi
 Fecistis avolare?
 Oculi! O scopuli!
 In quod merlistis mare?
 Vos, amoris spicula!
 In cautum vulnerastis,
 Cum de Palatij specula
 Unadem amastis!

2.

neæ frontis sidera!
 Quam turpiter errastis!
 Quæ malorum barathra
 Incautum deturbastis!
 Meam vos perniciem
 Injuratò conspirastis,
 Illam ultrò blanditiem
 Cum spontè invitastis.

3.

Quorum munus, & statio
 fuit pervigilare,
 Quod dictabat ratio
 Sollicitè curare,
 PEREGRINUS atrium
 Incurtivas subintraret,
 Invenna Palatium
 In hoc, Animæ, turbaret.

2. Reg: 11.

4.

Ast vos. Hero fœdifragi
 Deserta statione
 Extra castrum circum vagi
 Turpi defectione.
 Viam pandistis hostibus,
 Et claustra reserastis,
 Portisque bipatientibus
 Rebelles vos probastis.

5.

Ah! pro commisso munere
 Quam perditè fecistis!
 Me hostibus pro fœnore
 Tam vili perdidistis!
 O oculi! O pessimi
 Castellii defensores!
 O Regis vestri (Animi)
 Dolosi Proditores.

6.

O oculi cupidinum
 Rivales incentores!
 O oculi libidinum
 Vafri Procuratores!
 O oculi! O stimuli!
 O fomites malorum!
 O loculi! O tumuli!
 Heroum tot Magnorum!

7. Sam-

7.
 Samsonem quis fortissimum
 Captivum vinculavit? (b)
 Heroem invictissimum
 Quis scædum depilavit?
 Victorem felicissimum
 Quis oculis privavit?
 Quis mancipem miserrimum
 Et cæcum jugulavit?

8.
 Vos, vos, lascivi oculi,
 Cùm Dalilam amâstis!
 Et speciem prostibuli
 Formamque adorâstis!
 Vos Israël's gloriam
 Et robur perdidistis!
 Vos defensore Patriam
 Et Patre spoliastis.

9.
 O fures Innocentiæ,
 Modestix prædones!
 Lenones pudicitix,
 Formæ castæ mangones!
 Ignes vagi luxuriæ,
 Superbiæ magistri,
 Iræ, & avaritiæ,
 Invidiæ, ministri!

10.
 Antesignani hostium,
 Et prodromi damnorum,
 Illecebrarum ostium
 Canales peccatorum,

Urentia vos specula,
 Vos Pharetræ amorum
 Vos venenata spicula,
 Magnetes animorum!

11.
 Ah quanti Curiositas
 Unius Dinæ stetit?
 Cùm levis Sichemittidas
 Videre nurus petijt?
 Vidit: & vidit Virginis
 Princeps Sichem decorum
 Raptæque vi libidinis
 Prostituit pudorem.

12.
 Quantum puellas nocuit
 Vidisse alienas?
 Quantas Jacob exercuit
 In Urbe Lanienas?
 Ulti Pater cum filiis
 Injuriam fororis,
 Et convasatis spoliis
 Testati vim doloris!

13.
 Adalteræ cor ignibus (d)
 In Joseph incendistis,
 Et impudicis manibus
 Vi pallium tulistis!
 vos Innocentem carceris
 Ergastulo clauistis,
 Castumque grandis sceleris
 Culpabilem fecistis.

(b) Judic: 14. 15. 16. (c) Gen: 34. (d) Gen: 39.

14.

Venatores mentium
Et Aucupes dolosi,
Incantatores cordium
Proci delitiosi.

Mors poli, quorum cardine
Mors, vitæque rotatur,
Et in discrimine
Et lubrico versatur.

15.

basilifci unico
Virus afflatis noctu,
Insultu, plusquam Punico
Uno necatis ictu,
Velut duo fulgura
Ad ima penetratis,
Creataphracta pectora
Momento sauciatis.

16.

solus post meridiem
Spectarem otiosus (e)
Suis subjctæ faciem
Hortosque curiosus,
Ager florum vivaria
Lagittas evibrastis,
Et viridaria
Aemotum vulnerastis:

17.

regio solaris (f)
Securè ambulanti,
Sperante de pomario
Nil tale cogitanti,

Ignes ex ipsis fontibus
Cupidinis jecistis,
Parâmq; mentem fontibus
Culpis interemistis.

18.

Quantum vidisse nocuit (g)
Mulierem lavantem!
Damno meo me docuit
Infamiter amantem,
Ictus vel unus oculi
Incaute quem vibravi,
Qui fuit intar jaculi
Quo me, illamque stravi.

19.

Sic Cypridis Rex subditus,
Mancipium amoris,
Turpis reus concubitus
Et Paphii furoris!
Crimen conjunxit crimini
Non parcens Innocenti
Uriæ, David Sangvini (h)
Pro Rege dimicanti.

20.

Heu! quanta nocte lumina
Quantaque nube tecta?
In sua cæca crimina
Peste stygis infecta!
Apertis nihil oculis
Quid agerem videbam,
Et quantis in periculis
Forem, non sentiebam!

21. Ah

2. Reg: 11. (f) ibid. (g) ibid. (h) 2. Reg: 11.

21.

Ah serò te cognoveram
Serò te lumen verum!
Nam totus cæcutiveram
In vanitate rerum,
Sic, ut solem iustitiæ
Et lumen veritatis
Nox raperet malitiæ,
Et nubes pravitatis!

22.

Tenebræ sunt Cimmeriæ
Luminibus offusæ!
Meridiæque Phariæ
Nubes menti obtrusæ,
Ceu media Andabata
In nocte ambulabam,
Et quæ inter phantasmata
Errarem, non notabam.

23.

Nox nubila, nox squalida,
Nox horrida premebat,
Caligo tetra, lurida
Splendorem adimebat,
Magnùmque cæli oculum
Divinitus lucentem
Clausit, ut totum nubilum
Sentirem *ORIENTEM*.

24.

Quin adhuc hanc caliginem
Noctemque diligebam,
Nec animi fuliginem
Insanus sentiebam,

Cæcus eram, & stolidam
Amabam cæcitatem,
Et tenebrarum horridam
In corde densitatem.

25.

Væ malè lapsò tempore!
Quo te non cognoscebam
Væ cæco vultus sideri
Quando te non videbam
Væ stultæ ignorantie!
Væ reæ cæcitati!
Superbiæ! Lasciviæ!
Turpi crudelitati!

26.

Hæc nempe mentem criminis
Atra nube texerunt,
Hæc tenebras in lumina
Profundas invexerunt!
Hæc spissam in caliginem
In fraudes & errores,
Hæc caput in vertiginem
Duxerunt, & terrorem.

27.

Hæc animæ dementiam
Ceu virus afflavere:
Hæc crisin, hæc prudentiam
Hæc sensus prostravere,
Hæc Dei reverentiam
Et cultum minuere,
Hæc longo conscientiam
Veterno sopivere,

28. Hæc

28.

Hæc, rationis nebulâ
Lumen obfuscare,
Longaque velut crapulâ
Sepultum tenuere,
Ad crimen hæc de crimine
Gradus fabricavere,
Nullaque me formidine
Peccantem affecere.

29.

Quia Regibus;
Audacter & delinquent;
In peccatis legibus
Supra vulgus præsumunt,
In regia libidine
Incedunt & potestate,
Nulla præna formidine
Ducti, nec honestate.

30.

Quis est verecundia,
Quam Dignitas tuetur;
Quis est audacia,
Qua scepro sustinetur,
Qua solus Religio
In throno sub corona,
In throno subjectio
Regis in persona.

31.

Ut persuasus crederem
Ambitio instruxit,
Ut Exlex delinquerem
Majestas me induxit,

1. Reg: 12.

Dei Timorem, Passio
Amoris profligavit,
Et sceleris confusio
Uram ferro stravit.

32.

Sic reus adulterii
Nec reum me videbam,
Pudebat nec opprobrii,
Quod nullum agnoscebam,
Et licet homicidium
Audirem innocentis,
Nullum tamen iudicium
Occurrit penitentis.

33.

Mei securus, Numinis
Non ferulam verebar,
Patrati neque criminis
Ullius, fontem rebar,
Tot noxis execrabilem
Meam non sensi fortem,
Donec Nathan damnablem
Annunciaret mortem. (i)

34.

Tunc velut inter somnia
A somno excitatus
Severa sensi omnia,
Et duplices reatus,
Adulteri libidines,
Cædemque innocentis.
Deique, ob cupidines,
Flagellum ferientis.

K

35. Ovi

35.
 Oviculam tunc pauperis (k)
 Occisam intellexi,
 A Divite me, hospitis
 Novi, datam orexi,
 Prophetæ per parabolam
 Me reum designari
 Justamque in me ferulam
 Virgamque colligari.

36.
 Quot lacrimis piaculum
 Tam grande deploravi?
 Quod in totius scandalum
 Rex Regni perpetravi?
 Ah utinam ploratibus
 Tot, memor institissem,
 Et novis me reatibus
 Nocentem non fecissem!

37.
 Dementia, dementiam
 Et error, est errorem
 Sequurus, cum Potentiam
 Et populi vatorem (l)
 Et numerum ad calculos
 Mandavi revocari,
 Et Regionum circulos
 In centum computari.

38.
 Ast cum delicti noscerem (m)
 Admissi gravitatem,
 Tandemque contremiscerem
 Ad culpæ sceditatem,

Transire quidem petii
 A me iniquitatem,
 Tui supplex iudicii
 Precatus Bonitatem.

39.
 Tunc per Prophetam Optio
 Gad, data est pœnarum
 Et de tribus electio
 In me deputandarum;
 Una, qua reus cæderet
 Paterno Rex flagello,
 Et objurgatus plecteret
 Fame, peste, aut bello.

40.
 Cum penes me eligere
 Staret, tuas in manus
 Est melius incidere
 Quam me plectat humanum
 Furor, O Deus! dixeram,
 A te præstat feriri,
 Quam insolentis dexteram
 Mortalis experiri.

41.
 Dixi: & tu me supplicem
 Confestim exaudisti,
 Aligerumque vindicem
 Armatum expedisti,
 Acinacem qui stringeret
 Et Populum feriret,
 Regique reo parceret.
 Qui justius periret.

42.

Israel quid millia (p)
 Virorum octingenta
 Pugnantium millia
 De Juda quinquaginta?
 Quas oves quid profuit
 Examinatas scire?
 Quod Numen statuit)
 Tot millia perire?

43.

Quid egredere nimum
 Solutissimum virorum,
 Improbum flagitium
 Vocorum nefandorum!
 Quae haec consilia,
 Quae Populum straverunt,
 Quinquaginta millia
 Virorum perierunt.

44.

Insolens Ambitio
 Ut oves jugulavit,
 Insanabili Elatio
 Superbia litavit,
 Quae sanguinis profusio
 Indictam in me clamat,
 Quae me culpato
 In parem mortem damnat.

45.

Quod tot innocentium
 Infusus sanguis fecit,
 Quos hos in exitium
 Deum flebile conjecit,

In me debet judicis
 Sententia scire,
 Me manus aequa judicis
 Pro merito ferire.

46.

Ego sum, qui peccaveram,
 Ego qui malum feci!
 Ego in mortis pharetram
 Tot animas conjeci!
 Ego septuagesies
 Dignissimus damnari,
 Ego pro plebe millies
 In fonte, immolari.

47.

Peccavi! nocens Numini!
 Tot delictorum reus!
 Solis apertus lumini
 Reatus patet meus!
 Quod clam carnis nequitia
 Et homicida fecit,
 Divina hoc justitia
 Orbis famae subjecit.

48.

Peccavi! heu immanibus
 In Dominum delictis!
 Et ingratitude in
 In Patris cor inflicis!
 Indignus tantis gratiis,
 Quae turpiter abusus,
 Nunc pro tot beneficiis
 Rubore sum confusus!

K 2

Quid

49.
 Quid potuit tribuere,
 Quod non attribuisset?
 In preces non annuere,
 In quas non annuisset?
 De ovium Pastorculo (q)
 Pro Sâule fecit Regem,
 Suo minantem baculo
 In pingues campos gregem.

50.
 Ut molem grandem sterne-
 rem *
 Gigantem Philistæum,
 Ferrôque interimerem,
 Hoc opus non est meum?
 In funda & in Lapide
 Ut victor eminerem,
 Et in machæræ cuspide
 Hostile caput ferrem.

51.
 Tua fecit potentia,
 Et dextera prostravit,
 Tua fecit Clementia,
 Quæ puerum amavit,
*Hæc pauperem de stercore
 Et sordibus levavit*
 Servumque, Regis decore
 Immeritum ornavit.

52.
 Hæc abstulit formidinem, (r)
 Leones ut necarem;

Hæc dedit fortitudinem,
 Ut urfos suffocarem;
 Hæc pro pedo, & gregibus
 Regni sceptrum porrexit
 Pro petalo, cum Regibus
 Ad thronum me evexit.

53.
 Hæc formidandum hostibus
 Bellisque gloriosum
 Præfecit exercitibus
 Stratis victoriosum,
 Direxit hæc consilia,
 Processus, & conflictus
 Arma stravit hostilia,
 Omnésque mortis ictus.

54.
 Hæc tribuit delitias,
 Honore me beavit,
 Hæc addidit divitias, (t)
 Opésque cumulavit,
 Bis mille millionibus
 Hæc auri quadringentes
 Adjunxit Gazis omnibus (u)
 A Filio inventos.

55.
 Hæc dedit sapientiam
 Ad sceptrum & coronam,
 Hæc ad vires prudentiam
 Mentémq; boni precam;
 Judicium ut gentibus
 Jura, legésque darent.

(q) 1. Reg. 16. ibid. 17. ibid. 17 * ibid. (r) 1. Reg. 17. (s)
 Reg. 2. (t) Cornel. & lap. in cap. 38. Exod. (u) Hierem. Draconis
 aurif: p. 3 c. 1. fol. 771.

Et hostibus frementibus
Parcunctis malis starem.

56.

Quis benigno Numini
Ingrate, grates pendis?
Quis Majestatem Domini
Pro voluptate vendis?
Quoties cum hostibus
Pro te salvo confligit,
Ammontarum ensibus
Per te Urias vixit?

57.

Quis polluisti sanguine
Coronam innocente?
Quis purpuram libidine
Thorūque impotente?
Quis ut lecti fœdera
Disrupta Fides gemat?
Quis ut clament vulnera,
Et mors vindictam fremat?

58.

Quis ut terra sanguine
Contaminata tot viro-
rum, oblate plebem Numine,
Quis te interemptorum
Culpa colpet superbiam,
Quis insūmque insolentem,
Quis contumacie jactantiam
Quis sensus præcipientem?

59.

Agnosco crimen! pœnitet!
Heu me! Deus! Peccavi?
Cur dextra fulmen detinet,
Quod in me concitavi?
Si plectas virum Sangvinum,
Quis contra te queratur?
Lenonem si libidinum,
Quis tibi obloquatur?

60.

Posthac panem cineribus (x)
Insperis manducabo,
Potumque mixtum fletibus
Uteribus potabo,
Et lacrimis perennibus (y)
Sivatum vigil rigabo,
Et jugibus doloribus
Has culpas deplorabo.

61.

Sic in insipientia
Mea, cor conturbatum, (z)
Et præ mentis angustia
Contabuit siccatum.
Virtus mea exaruit (†)
In pulverem dolorum,
Et lumen me desituit
Meorum oculorum.

62.

Desipui stultissimus,
Cum Deum dereliqui,

K 3

Hic

Psal: 107. (y Psal: 6. (z Psal: 37. (a ibid.

Hic error fuit maximus,
In illum cum deliqui,
Hæc maxima stultitia,
Quæ non feci majorem
In Regno, ex malitia
Cum læti Creatorem,

63.

Lex prima sapientia (b)
Est, Dominum timere,
Ars altera prudentia,
A malo abstinere,
Timorem quisquis exiit,
Et Domini Amorem,
Stultitiam hic induit,
Et quini furorem.

64.

Hic furor me insaniam
Suam infatuavit,
Et lapsum ad infamia
Quæquæ præcipitavit,
Amor, Honorque Nominis,
Timorque perire,
Horror, Pudorque criminis
Nil frugis habuere.

65.

Ceritus, cælo prætuli
Terrenas vanitates,
Spretaque lege. sæculi
Lascivi voluptates,
Præ sanitate vulnera
Elegi & vibices.

Hinc tubera, hinc ulcera,
Hinc fœdæ cicatrices.

66.

Non est in carne sanitas
Mea, nec valetudo,
Est sanies, est fœditas,
Et gravis ægritudo,
Non est Pax meus ossibus
A facie meorum,
Quæ tot patravi vicibus
Insanus, peccatorum.

67.

Quin cicatrices Sanguinis
Corrupto putruere,
Et puris à gravedine
Fœdum verminavere,
Mephytis purulentæ
Gravem sparsit odorem
Et nex insipientiæ
In facie lurorem.

68.

Miser, ac miserabilis
Sum factus, & curvatus
Usque in finem: humili
Totaque contristatus
Die, nullo solatio
Fultus ingrediebar,
Compunctus cor, supplicio
Jugi conficiebar.

(b) Proverb: 1. & 9. Psal: 119. (c) Psal: 37. (d) ibid: (e) ibid.

69.

Nam sunt illusionibus
Lumbi mei repleti,
Sunt pleni cruciatibus
Languoribusque Lethi,
Nisi in carne sanitas,
Nec in medullis vigor,
In animo anxietas,
In cunctis membris rigor.

70.

Humiliatus Spiritu,
Et afflictus gемеbam,
A cordis mei gemitu
Contritus rugiebam,
Tu Domine suspirium, (g)
Tu nostri mentis vota,
Tu meum desiderium,
Astrata coram tota.

71.

At non est absconditus, (h)
Quem cunctis clam, laxavi
Te solo teste, gemitus
Exflens ingeminavi,
Tu solus mei pectoris
Abscondita scrutaris,
Necque sinus corporis
Perlustras & rimaris.

72.

Te nihil latet : omnium
Tu gnarus secretorum,

Te penes est scrutinium
Meorum delictorum,
Tu vides quæ præterita,
Tu vides & futura,
Demerita, & merita
In tua creatura.

73.

Tu me vidisti *Parvulum*
Patris oves pascentem,
Inter greges puerulum
Jocari innocentem:
Sed & Regem in folio
Regentem & peccantem,
Nunc intimo cordolio
Flentem & deprecantem.

74.

In tuo me non arguas (i)
(Ut merui) furore!
In ira nec corripas,
Nec perdas amarore, (k)
Nec intres in iudicium
Cum servo delinquente,
Nec meritum supplicium
Sumas de promerente.

75.

Nam quis vivens te iudice (l)
Potest justificari!
Quis peccatorum vindice
Te, reus excusari?

K 4

Sepo-

(f) Psal. 37. (g) ibid. (h) ibid. (i) ibid. (k) Psal. 142. (l) ibid.

Sepone nomen *Præsidis*
 Irâ exacerbati,
 Assume partes *Principis*,
 Et mitis *Advocati*.

76.

Antete conscientia
 Nullius, labe caret,
 Nec ulla innocentia
 Sæt innocens apparet,
Tua sunt sole lumina
 Stellisq; clariora,
 Quæ penetrant velamina
 Mentis secretiora.

77.

Ante tuam est faciem
 Nullus cordis velatus,
 Tuam non latet aciem
 Nec atomi reatus, (m)
Si nostras observaveris
 Iniquitates, Deus,
 Et ad bilancem miseris,
 Quis sustinebit reus?

78.

Paterna sed clementia
 Nostras infirmitates,
 Et mitis indulgentia
 Novit fragilitates;
 Novit massam de pulv ere,
 Et luto efformatam,
 Ethinc propensam ruere
 In culpæ pravitatem.

(m) Psal. 129.

79.

Ah ergo mansuetudinis
 Tuæ, pius memento!
 Primæq; lenitudinis!
 Tibi sit argumento,
 Et *Abrahæ fidelitas*,
 Et *Isaac promptitudo*,
 Et *Jacobæ sanctitas*,
 Tuaq; Magnitudo!

80.

Ah! Non sit tuus vindictæ
 Tantus furor in iras!
 Ut condemnatum judicet
 Adenses, rotas, pyras!
 Meæque luam sanguine
 Commissum in te crimina
 Et tu nullo placamine
 Reo addas lenimen!

81.

Quot acerbatus vicibus
 Tuis tamen dedisti
 Placatus vitam hostibus,
 Et culpam pepercisti?
 Quin præter culpæ veniam
 Et oblitos errores,
 Adhuc donâsti gratiam,
 Et calicos favores!

82.

Est nempè tibi proprium
 Est pronum *Consolere!*

parcere opprobrium
Et noxas abolere!
Ira non fitit dextera
Nec cædes, nec cruores,
Nec tuæ pacis fœdera
Sunt Amor, & dolores.

83.

Quæ ergo dabit capiti
Nec fontes aquarum?
Quæ liquando vertici
Torrentes lacrimarum?
Quæ meas noxas noctibus
Diebus & deploram?
Quæ animam meum fletibus
Perpetuis irrorem?

84.

Nec solæ fluant lacrimæ,
Nec oculorum rores!
Nec gementis animæ
Et intimos clamores!
Nec quantis mœroribus
Sub lacrimarum undis,
Nec te gemam manantibus,
Nec clamorem de Profundis. (n)

85.

Quando in discrimine
Clamavi, & clamabo!
Multiplici de crimine
Accusans accusabo!
Nec pronis auribus
Nec ad te gementis!

Intende meis precibus
Et jugibus lamentis!

86.

Ad trutinam Justitiæ
Si mea facta pendas,
Nihil quædes Clementiæ
Sed jure cuncta vendas?
Meâ me causâ cadere,
Est oppidò necessum
Et victum juris perdere
Te judice Processum.

87.

Nam cujus eloquentia
Est copiæ tam raræ,
Tecum ut excellentiâ
Vocis ausit certare?
Loquente te, vox frangitur,
Et linguæ vis hebescit:
Balbutiènsque labitur,
Hæret, & infantescit.

88.

Omne verbum, oraculum
Et Lex irrevocanda,
Quam nullum mutet sæculû,
Nec diesteterminanda!
Tua non potest æquitas,
Statutum nec mutari,
Nec reprobari veritas,
Nec forum irritari.

K 5

89. Se-

89.
Semel dicta sententia
Stat, & stabit immota!
Sed & tua Clementia
Utrique Mundo nota,
Tuâque quæ centoriam
Virgam manus minatur,
Hæc eadem fert oleam,
Et pacem stipulatur.

90.
Mite tibi ingenium
Abominatur pœnam,
Propensius in præmium,
Manûmque donis plenam.
At cum irasci cogitur,
Et in reos sævire,
Cor gemitu concutitur,
Dolétque se punire.

91.
Invitus justum rariùs
Vindex sumit flagellum,
Cum Homo temerarius
Indicit Deobellum,
Delinquit ille centies.
Vix semel flagrum sonat,
Et supplicat is quoties,
Hic toties condonat.

92.
Cum plectis, tantùm ingemis,
Ceui ipse plectereris,
Ad nomen pœnæ contremis
Ceui pœnam mereris,

Ipse rei supplicium
Ceui tuum incestus sentis,
Nec hominis exitium,
Nec mortem vis mereri.

93.
Sit licet *super omnia*
Quæ opera patrâsti
Tua misericordia
Quam mundo demon-

stis,
Qua lapsis indulgentiam
Et veniam dedisti,
Et gratiæ frequentiam
Afflictis præstitisti.

94.
Sed justus tamen fontibus
Severè reos plectis,
Nil mansuetudo legibus
Præjudicat decretis,
Pari pendet libramine
Lanx utraque libellæ,
Ut nullo se discrimine
Anteferant scutellæ.

95.
Nil datur hic affectibus,
Nil artibus mundanis,
Conceditur respectibus
Nil penitens humanis.
Te nulla suaviloquia,
Nec molles linguæ pacant,
Fucata nec obsequia
Nec sponsiones placant.

96. Nulla

96.

Nulla vincit facundia
Vis, nec flos oratorum,
Nec Suada Eloquentia,
Nec ars Caufidicorum,
Nec liti Proestatio,
Nil lex injuriarum,
Nec furi Appellatio,
Nil Replica caufarum.

97.

Nullae preces, nec pretia,
Nec fraudium commenta,
Nec animorum retia
Mellita blandimenta,
Nec Opes, nassae cordium,
Iustitiae catenae,
Nec viscus Tribunalium
Auro crumenae plenae.

98.

Hoc foro nulla venditur
Causa pendens argento,
In annos nec suspenditur
Doloso vaframento,
Reus convictus plectitur
Decretae poenae hora,
Sed innocens absolvitur
Non interrupta mora.

99.

Semel data sententia
Stat firma, immutanda,
Nec nulla Indulgentia
A iudice speranda,

C, scriptam fronti litteram
(Nigrae notam tabellae)
Hanc nullus tollet tesseram
Paragraphus Novellae.

100.

Non retractatur Curiae
Decretum, nec Effatum,
Culpatur nec injuria
Tabellis contestatum,
Quod semel declaratum est,
Praetore publicante,
Sancitum sacrosanctum est,
Firmatum adamantae.

101.

Te penes stat consilium
Donare, vel ferire,
Si perdere vis filium
Aeternum & perire,
In tua stat potentia
Mortis statutum ferre,
Sed Patris est Clementia
Audire Miserere. (o)

102.

Appello Patrem! filium
Audis ad te clamantem?
Audis? ad tuum solium
Afflictum suspirantem?
Audis? misericordiam
Prostratus ut impleret?
Audis? rubore veniam
Confusus ut exoret?

103. Est

103.

Est multa miseratio (p)
In veniam delicti,
Sed est & consolatio
Patris nomen, afflicti,
Iniquitatem, gratia
Delere potest Rei,
Tua namque clementia
Asylum habet spei.

104.

Non unda tibi deficit,
Non rivus, flumen, mare,
Ut noxam, quæ me inficit (q)
Lotam possit mundare,
Tu potes immunditiam
Narium, iniquitatem,
Cordis lutum, spurcitiam,
Purgare scditatem.

105.

Delictum non diffiteor, (r)
Grandem culpam agnosco,
Intus ab hoste torqueor,
Et memet erubesco,
Obtradit conscientia
Delictum, quod patravi,
Et clamat, O Justitia
Tibi soli peccavi!

106.

Heu, tot turpitudinibus (s)
Malum coram te feci!
Tu justus in sermonibus
Me tamen non das neci,

Sed tuis in justitiis
Semper justificarus,
Et vincis, cum iudicis
Reorum judicaris,

107.

Tu scis vita originem,
Noti Nativitatem,
Peccati scaturiginem
Matrisque pravitatem, (t)
In his conceptus foravi,
In his malum momordi,
In his venenum sorbui,
Mortemque fixi cordi,

108.

Non celo crimen: sceditas
Noxæ mundo pandatur,
Dilecta Deo veritas
In cælum efferatur, (u)
Occulta sapientia
Mihi manifestasti,
Incerta & scientia
Tua in me patravisti.

109.

Hyssopi me aspergine
Dignare, & mundabor,
Si laveris me polline
Plus nive dealbabor,
Dabis auri latitiam,
Ut vox resultet grata,
Tunc exuent mæstitiam
Ossa humiliata.

110. *Tu*

(p) Psal. 50. (q) ibid. (r) ibid. (s) ibid. (t) ibid. (u) ibid.

110.

Tu qui de cæli specula
Abyssos intueris,
Quem nulla latet macula,
Quin cuncta arbitreris,
Culpas averte lumina (x)
Et faciem averte,
Etque dele crimina,
Eternum ne me perde.

111.

Tu qui cælos, & sidera
Verbo terram fundasti,
Ignem, aquas, & æthera
Denihilo creasti,
Tua in me potentia
Cursus crea mundum,
Etque a spurcitia (y)
Coram emunda fundum.

112.

Primo Mundi Miraculo, (z)
Qui spiritum dedisti,
Tuis tui spiraculo
Mentemque indidisti,
Hinc iterum visceribus (a)
Mente renovatum,
Liber a sceleribus
Omnem vitæ reatum.

113.

ocularum acie (b)
Ne me, ut Caim, pelle,

Nec a paterna facie
Ut hostem me avelle,
Sed spiritum, quem dederas,
Sanctum, plenus amore,
Hunc ne receptum auferas,
Culpæ tactus dolore.

114.

Quem grande crimen fecerat
Cordis tristem mcerore,
Et undique repleverat
Afflictum amarore,
Huic tu redde læticiam
Favoris Salutaris, (c)
Et Spiritus migratiam
Confirmæ principalis.

115.

Hucusque qui a legibus
Descivi mandatorum,
Nunc Doctor ero rudibus. (d)
Tuorum præceptorum,
Vias docebo impios,
Ut ad te convertantur,
Erudiamque inscios,
Ut rectum doceantur.

116.

Tu quoque Reum Sanguinis
Cædisque innocentis,
Fac liberum, nec criminis (e)
Memento insolentis,

Tunc

(x) Psal. 50. (y) ibid. (z) Homini. (a) ibid. (b) ibid. (c) ibid.
(d) ibid. (e) ibid.

Tunc undique justitiam
Os meum excurret abibit,
Tuamque lingua gloriam
Fugè cantans cantabit.

117.

Tu qui linguas infantium
Verbo facis disertas,
Et in ora lactentium
Laudes tuas insertas
Hac labia aperies
Ut tua laus cantetur,
Et gratiarum series
Ubique propaletur.

118.

Si Hecatombis crederem (f)
Iras posse placari.
Oves, bovesque caderem
Pro noxis immolari,
Sed mens tua non flecitur
Ab hostiis exustis,
Nec adeps sacer petitur
Ab animantium bustis.

119.

Non amat Sacrificia
Deus morticinorum,
Nec illum placat hostia
Taurorum vel hircorum.
Sed Spiritus Hic respicit
Munus contribulati, (g)
Nec cordis, sibi despicit
Donum humiliati.

120.

O Deus! qui es Bonitas,
Fons ipsus Bonitatis!
Memento! qua calamitas
Sit Sion vastitatis! (h)
Accumula divitiis
Hanc, ut locupletetur,
Et Solyma novitiis
Muris edificetur.

121.

Tunc hostiam justitia
Aris oblationes,
Et acceptabis gratia
Tuæ litationes,
Tunc vitulos altariibus
Incensis imponemus,
Et holocaustis omnibus
TE DEUM accinemus.

122.

Ergo Deo propitio,
Et lacrimis pacato,
Translato est flagitio
Prophetæ ex effato,
A me procul discedite,
Rei impietatis,
Et me, posthac, non dicite
Servum iniquitatis.

123.

Omnes qui operamini,
(Exeste) pravitatem, (i)
Contrarii que Numini
Lædentes Majestatem.

(f) ibid. (g) ibid. (h) ibid. (i) ibid. (k) Psal. 6. (l) ibid.

Domini exaudiat
Vocem ploratus mei,
Et misericordiam imminuit
Regis vindictam rei.

124.

Superbia nemo gaudeat,
De mea posthac forte,
Insolenter mordeat (m)
Ne culpans dignum morte,
Felles, & adversarij
Confusi conturbentur,
Et animis contrarii
Contritit convertantur.

125.

Quarrenti! veniam (n)
Ad peccata delictorum,
Et misericordiamque gratiam
Peccatorumque commissorum,
Quae tunc sunt abscondita
(Oblivioni data)
Parata tunc praeterita.
In Dominum peccata.

126.

Quis Vir, cui Dominus (o)
Crimen non imputavit,
In quem dolosus spiritus
In suam condemnavit,
Cui ore falsitas
Nec fraudus sunt commenta,
Cuius mentis Veritas
Et fides est inventa.

172.

Delictum meum cognitum (p)
Et manifestum feci,
Nec volui absconditum,
Sed poenae me subjeci,
Meamque injustitiam
Non abditam celavi,
Nec dolis insolentiam
Occultam oppilavi.

128.

Dixi: meam malitiam (q)
Adversum me. fatebar,
Et quam egi stultitiam
Hanc palam deprecabar,
Dixi: viditque Dominus
Meam Humilitatem,
Remisit & Hic protinus
Omnem impietatem.

129.

Pro hac tua clementia (r)
Sanctus omnis orabit,
Suaque in angustia
Ad te gemens clamabit,
Et opportuno tempore
Clamans exaudietur,
Et dato pacis foedere
Delictum dimittetur.

130.

Ad te clamavi Domine, (s)
Et tu me suscepisti.
Mea in aegritudine
Me Deus sanavisti,

Et

(p) ibid. (m) ibid. (n) ibid. (o) ibid. (p) ibid. (q) ibid. (r) ibid. (s) Psal. 29.

*Et ab inferno animam
Benignus eduxisti,
Et de lacu miserrimam
Captivam salvavisti*

131.

*Tuas misericordias (t)
Æternum decantabo,
Tuas in me clementias
Exultans predicabo,
Omnisque Generatio
In Generationem
Tuo sciet præconio
Culpæ remissionem.*

132.

*Annunciabit gratiam
Tuamque veritatem,
Os meum & iustitiam,
Et Patris mititatem,
Cantabo & iudicium (u)
In Reum delinquentem,
Et vindicis iustitiam
In servum pœnitentem.*

133.

*Omnes laudate populi, (x)
Deum laudate gentes,*

*In saculum, & sæculi
Ævum, benedicentes;
Quia respexit gemitus,
Et rivus lacrimarum,
Et non abjecit penitus
Me Pater gratiarum.*

134.

*Laus mea, mea gloria,
Et mea Fortitudo
Est Dominus, Victoria,
Et mea Sanctitudo,
Et HUIUS mihi dextera
Est facta in salutem,
Et eadem hac dextera
In me fecit virtutem.*

135.

*HUIC omnes confitemini, (a)
HUIC omnes jubilate, (b)
Cantate Nomen Domini, (c)
Et cytharam crispate,
Huic chordas, Chores, Orga-
num, (d)
Huic tibiae sonate,
Huic cymbalum, & tympanum
Psalterium, pullate.*

Peccavi Domino. lib. 2. Reg. cap. 12.

Bersabea erat mulier Uxor aliena : * cum dolore
quidem dicimus & tremore : Sed tamen DEUS

(t) Psal. 58. (u) Psal. 100. (x) Psal. 116. (y) Psal. 117. (z) Psal. 117. (a) Psal. 99. (b) Psal. 149. (c) Psal. 150. * 8. Augustinus in Psal. L.